

Til Dagbladet 28/3 2021. Prædiken til PALMESØNDAG
Af: Sognepræst Claus Thomas Nielsen

Palmesøndag: Gud kommer til os

Gud kommer til os. Han kommer sagtmodig på et Æsel. Og ved at komme sagtmodig og ussel, derved kommer han ti os fuldt og helt. Han gør sig til et med os i det lave. Han kommer til os i den verden hvor døden altid får det sidste ord. Han kommer for at lide og dø. Han kommer til os fuldt og helt ved at udslette sig selv for vores skyld. Han ofrer sit liv for at skænke det til os.

Derfor gentages ved hvert eneste nadverbord året rundt i kirken de samme ord som folkeskaren råbte til Kristus da han red ind i Jerusalem på Æslet:

"Velsignet være han som kommer i Herrens navn! Hosianna i det højeste!"

Gud kommer til os. Derfor er det ikke længere et spørgsmål om hvordan vi skal komme til Gud. det er ikke længere et spørgsmål om hvordan vi oppe i det høje eller ned i det dybe skal finde meningen med det hele. Vi skal ikke perfektionere vores liv. Vi skal ikke realisere os selv.

Nej, spørgsmålet er ikke længere hvordan vi kommer til Gud, for lang tid før vi har formuleret et spørgsmål, har Gud allerede givet os svaret på alle spørgsmål. Svaret som lyder at han kommer til os.

Han kommer til os palmesøndag på æslet.

Han kommer skærtorsdag ved alterbordet.

Han kommer langfredag på korset.

Han kommer påskemorgen i sin opstandelse.

Og han kommer anden påskedag for at stadfæste sit fremtidige fællesskab i sin kirke på jorden. Og for at vise frem mod fællesskabet i himlen ved tidernes ende. Han kommer til os. Han kommer til os altid. Og fordi han kom i lidelse os tomhed derfor findes der for den kristne ingen lidelse og ingen tomhed hvor Gud ikke er med os.

Før sit indtog i Jerusalem havde Jesus udført sit sidste mirakel. Han opvakte Lazarus fra de døde fire dage efter hans død og gav ham tilbage til hans søstre Martha og Maria. Som tak salver Maria Jesu fødder med nardusolie til 300 denarer. det svarer til en datidig årsløn.

Hun gør det for at vise taknemmelighed. Men uden at vide det, er det også hans død hun salver ham til.

Og Jesus véd det, så den svalende vellugtende olie må for ham være som ætsende syre.

Han véd at han om 5 dage skal bære al synd, al lidelse og al død fra verdens skabelse og frem til tidernes ende. Alt dette skal være på hans skuldre.

Og da han rider ind i Jerusalem og bliver tiljuble med palmegrene, da véd han at jubelråbene Palmesøndag kommer til at glide direkte over i jubelråbene Langfredag hvor de samme mennesker råber: *"Korsfæst ham Lad han blod komme over vores hoveder."*

Jesus rider ind i Jerusalem som offerdyret der føres til slagting.

Jesus kender sin skæbne, men han sagtmødig. Han siger til sin fader: "Ske ikke min vilje, men din." Og Faderens vilje er sønnens vilje: At frelse de selvsamme mennesker som fører ham til slagting. Dem vil han dø for. Os vil han dø for.

Os vil han skænke sit legeme og blod. For vores skyld vil han ud af sit legeme skabe sin kirke på jorden. Og kirken det er os. Vi som er døbt i Jesu Kristi navn og som i dag er samlede i hans navn. Vi er hans kirke ved at være samlede til gudstjeneste.

I gudstjenesten er vi Jesu legeme. Derfor er Gudstjenesten som vi deltager i ikke et skuespil eller en undervisningstime. Vi er her ikke først og fremmest for at lære noget eller for at opleve noget eller føle noget. Gudstjenesten er ikke et tegn der viser hen til noget andet. Og den handler ikke om os mennesker og vores søgen. Gør vi mennesket til centrum for gudstjenesten, så er det ikke Gud men Satan vi tjener.

Ja, gudstjenesten er lyslevende virkelighed. Guds virkelighed. Ligesom hans indtog i Jerusalem, så kan Jesu indtog til os i gudstjenesten vel synes usselt og sagtmødigt.

Og for denne ydmyghed, den ydmyghed som skænker os evigt liv, er det at hvert knæ skal bøje sig i himlen og på jorden og under jorden, som Paulus skriver.

"Og hver tunge bekende:

*Jesus Kristus er herre,
til Gud faders ære."*

Amen

Claus Thomas Nielsen
Sognepræst Stauning.